

Якби не медицина, то співала б в оперному театрі

«Поцілована Богом», – так каже про студентку VI курсу БДМУ Ольгу Івасюк художній керівник палацу «Академічний», заслужена артистка України Валентина Головка. У справедливості її оцінки співочого таланту Олі не раз мали нагоду переконатися учасники різноманітних обласних і загальноукраїнських заходів у палаці «Академічний», на яких зазвичай виступають вихованці медуніверситету. Широкого діапазону сильне сопрано Ольги нікого не залишає байдужим. І хоча дівчина виконує зовсім не модерну попсу, а серйозні твори української й зарубіжної класики, арії з опер та партії мюзиклів слухачі довго не відпускають Олю зі сцени, аплодисментами та вигуками «Браво!» висловлюючи їй своє захоплення.

Як зізнається Оля, співає вона з раннього дитинства. Оскільки мешкала не у міській квартирі, а у батьківській хаті, що у Шумському районі на межі Тернопілля й Рівненської області, нікому із сусідів це не заважало і дівча могло тішитися співом досхочу. Обдаровану дівчинку батьки записали до музичної школи райцентру (правда, у клас гри на фортепіано), яку вона закінчила на «відмінно». Так само успішно Оля навчалася у ліцеї Шумська, де з охотою відвідувала хор. Його керівник – Василь Миколайович Ільків (батько всесвітньо відомого трубача Андрія Ільківа) прокував Ользі славетне співоче майбутнє, агітував поступати до консерваторії. Однак, зізнається Оля, в останні роки навчання у ліцеї її заповітну мрією стала медицина. «Вона подобалася мені завжди, тим паче, що фельдшером працює моя мама, проте остаточно визначилася з фахом наприкінці школи». Попри те, що дівчина мешкала у Тернопільській області, золота медалістка О. Івасюк (не родичка, до речі, ушлявлених Івасюків, а лишень їхня однофаміліця) подала документи

«Хабанера» із опери «Кармен» – одна з найулюбленіших арій Олі: з нею вона виборола перемогу на одному з Всеукраїнських конкурсів. Кумиром О. Івасюк є славетна оперна співачка Марія Стефюк, а за співочу науку вона вдячна наставницям «Академічного» Т. М. Дяченко та О. Я. Зварич.

нітні студії палацу «Академічний». Коли приїхала до Чернівців подавати документи на зарахування, побачила місто, вуз, палац на власні очі і – закохалася», – пригадує майбутній терапевт, а можливо й кардіолог О. Івасюк.

Всі роки навчання Ольга поєднує його зі співом. Хоча на першому прослуховуванні їй одразу радили співати соло, дівчина записалася у хор ансамблю «Трембіта». Бо, каже, безмежно подобається колективний спів, який дає можливість різноголоссям передати всі відтінки мелодії. «Сам так ніколи не заспіваєш, а злагоджений хор звучить як єдиний організм».

Трапляється, що через інтенсивну підготовку до здачі модулю, студентка часом пропускає репетиції, однак намагається їх надолужити, бо спів, за зізнанням Олі, мовби перепускає у світ прекрасного, можливість відволіктися від буденності. Та хоч як вона любить співати, медицина на першому місці. «Не раз друзі радили спробувати сили на популярному конкурсі «Голос України», інших співочих змаганнях, проте не маю охоти. Не люблю софїтів і велелюддя, – каже володарка Гран-прі та інших престижних відзнак всеукраїнських та міжнародних конкурсів студентської творчості. – Міркувала, що якби не медицина і життя було професійно пов'язане зі співом, то воліла би співати оперу у невеликому камерному театрі. Наразі цей вибір не стоїть, бо медицина – це справа життя, а спів – хобі, для душі».

до БДМУ. «На мою думку, виш у Чернівцях більш сучасний, навіть зареєструватися на вступ можна

було онлайн. Крім цього, дбає також і про всебічний розвиток студентів, до послуг яких різнома-